

prima instanță: G. Bîrsan

dosarul nr. 2ra-2522/14

instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul Galina Stratulat

Judecătorii Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Atamaniuc Nina, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Atamaniuc Nina împotriva Liceului Teoretic Brătușeni și Direcția Învățămînt și Cultură Edineț cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, rearea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Atamaniuc Nina și menținută hotărîrea Judecătoriei Edineț din 02 decembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 11 octombrie 2013 Atamaniuc Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic Brătușeni și Direcția Învățămînt și Cultură Edineț cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Atamaniuc Nina a indicat că la data de 15 august 1978 a fost angajată în calitate de profesoară de limba germană în școala medie din s. Brătușeni. r. Edineț. În prezent a atins vîrstă de pensionare. La 23 februarie 2009 i-a fost stabilită pensia de vîrstă, dar a mai continuat să activeze. Pe întreaga perioadă de muncă careva observații sau încălcări nu a avut.

Prin ordinul nr. 89 din 19 august 2013, semnat de directorul interimar Șveț I., a fost eliberată din funcție în baza art. 301 al. 1 lit.(c) Codul muncii în legătură cu stabilirea pensiei de vîrstă.

Consideră ordinul de concediere ca fiind nelegitim și anume, directorul interimar Șveț I. nu era competentă să semneze ordinul de eliberare. Menționează că administrația poate elibera din funcție persoanele cărora le-a fost stabilită pensia de vîrstă, dar aceasta nu este o obligație pentru administrație. Ministerul Educației a

recomandat administrației Liceului în anul 2012 că poate elibera din funcție persoanele după ce vor fi preîntâmpinați. Invocă că nu i-a fost motivată eliberarea din funcție, nu a avut loc lichidarea unității sau reducerea numărului de personal, iar cu directorul interimar a lucrat numai 11 zile, neavând nici o observație din partea sa.

La data de 20 august 2013 s-a adresat cu o cerere către Administrația Liceului de a anula ordinul nr. 89 din 19 august 2013 cu restabilirea la locul de muncă ca profesor de limbă germană. Prin răspunsul din 16 septembrie 2013 directorul interimar Șveț I. N. a motivat, că nu sînt ore de limbă germană.

Consideră că a fost ilegal concediată în legătură cu stabilirea pensiei de vîrstă.

Solicită să fie anulat ordinul nr. 89 din 19 august 2013, să fie restabilită la lucru în funcția de profesoară de limba germană, cu încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată conform bonurilor anexate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 12 decembrie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Atamaniuc Nina a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 martie 2014 a fost respins apelul declarat de Atamaniuc Nina și menținută hotărîrea primei instanțe.

La emiterea deciziei instanța de apel a constatat că reclamanta Atamaniuc Nina în baza ordinului nr. 84 din 15 august 1978 a fost angajată ca profesoară de limba germană la școala medie din s. Brătușeni.

La data de 23 februarie 2009 reclamantei Atamaniuc Nina i-a fost stabilită pensia de vîrstă și a continuat să lucreze. Din extrasul din ordinul cu nr. 89 din 19 august 2013, emis de către directorul interimar Șveț Ina, Atamaniuc Nina a fost eliberată din funcția ocupată de profesoară de limba germană în conformitate cu art.301 al.(1) lit.c) Codul muncii - în legătură cu stabilirea pensiei pentru limită de vîrstă.

Conform art.86 alin.(1) lit. z) Codul muncii, concedierea - desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite pentru următoarele motive: pentru alte motive prevăzute de prezentul cod și de alte acte legislative.

Conform art.301 alin.(1) lit.c) Codul muncii, pe lângă temeiurile generale prevăzute de prezentul cod, contractul individual de muncă încheiat cu cadrele didactice poate înceta, la stabilirea pensiei pentru limită de vîrstă.

Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond, călăuzindu-se de normele enunțate și luînd în considerație faptul că la data de 23 februarie 2009

reclamantei-apelante i-a fost stabilită pensia de vîrstă, corect și întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunea este nefondată și urmează a fi respinsă.

La 24 iunie 2014 Atamaniuc Nina a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de ape și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanțele la emiterea hotărîrilor au interpretat eronat legea. Astfel, recurenta menționează că conform art. 301 alin. (1) lit. c) Codul muncii, pentru cadrele didactice stabilirea pensiei pentru limită de vîrstă constituie unul din temeiurile suplimentare de încetare a raporturilor de muncă la inițiativa uneia dintre părți.

Însă, această prevedere nu are caracter imperativ. Deci, după recurentă, administrația nu era obligată să o concedieze doar pe motiv de atingere a vîrstei de pensionare. Astfel, ordinul contestat îl consideră discriminatoriu și care îi încalcă dreptul la muncă.

La fel, menționează că conform art. 55 Codul muncii, dacă pentru funcția deținută de un pensionar pedagog nu candidează nici un tînăr specialist, directorul instituției va avea posibilitatea să încheie contracte individuale de muncă pe durată determinată. Astfel, în cazul în care la funcția pe care o deținea nu a candidat nici un tînăr specialist, consideră recurenta că concedierea sa este una abuzivă, avînd ca scop eliminarea sa din colectiv.

Menționează că la eliberarea sa din funcție, era necesar să-i ceară opinia sa dacă insistă sau nu să activeze în continuare în aceeași funcție.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Atamaniuc Nina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recursuri nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Atamaniuc Nina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Atamaniuc Nina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru